

IN MEMORIAM



**Prof. emer. dr. sc. VLADIMIR MULJEVIĆ
(14.2.1913. Zagreb – 26.02.2007. Zagreb)**

Tužno je odjeknula vijest da nas je zauvijek napustio 26. veljače 2007. u svojoj 95. godini profesor emeritus dr. sc. Vladimir Muljević. Rođen u Zagrebu, nakon završene realne gimnazije u Zagrebu, upisao se na Tehnički fakultet Sveučilišta u Zagrebu i diplomirao 1939. godine za elektrostrojarskog inženjera. Kao prvi Hrvat, 1944. godine stekao je doktorat tehničkih znanosti iz područja elektrotehnike na Technische Hochschule u Beču. Te 1944. godine uposlio se u zagrebačkoj Direkciji telegrafa i telefona. Od 1947. do 1949. godine bio je upravnik Gradskog telefona u Zagrebu. Godine 1949. postaje asistentom prof. dr. Josipa Lončara u Laboratoriju za osnove elektrotehnike i električka mjerenja Tehničkog fakulteta u Zagrebu. Godine 1952. izabran je za docenta, 1958. za izvanrednog, a 1963. za redovitog profesora. Dužnost

dekana Elektrotehničkog fakulteta obavljao je školske godine 1966/67. i 1967/68., a prodekan je bio sljedeće dvije školske godine.

U ovoj skici za portret posvema je nemoguće sažeti sve znanstvene, nastavne i stručne aktivnosti profesora Muljevića, može ih se izdvojiti tek nekolicina: na fakultetu je osnovao Zavod za regulacionu i signalnu tehniku (1954.) na čijem je čelu bio 28 godina, potaknuo je 1956. osnivanje seminara JUREMA (danas KoREMA) i desetak godina bio njegov predsjednik, 1961. pokretač je i glavni urednik časopisa *Automatizacija* (danas *Automatika*) i *Hrvatsko sveučilište* (1971.), pokretač je i organizator *Tehničke enciklopedije* Leksikografskoga zavoda u Zagrebu i član prvoga redakcijskoga odbora, jedan je od utemeljitelja Tehničkoga muzeja u Zagrebu.

U dodiplomskoj i poslijediplomskoj nastavi oblikovao je te predavao veliki broj predmeta. Od godine 1962. vodio je dvanaest generacija poslijediplomskog sveučilišnog studija na smjeru *Tehnika i ekonomika automatizacije*.

Znanstvena djelatnost profesora Muljevića obuhvaćala je tri osnovne grupe: 1) automatizacija (kibernetika, automatska regulacija i električno mjerenje neelektričnih veličina); 2) stručna terminologija iz područja elektrotehnike, automatizacije i mjerenja; 3) povijest tehnike, elektrotehnike i automata. Objavio je oko 450 znanstvenih i stručnih radova te nekoliko knjiga i sveučilišnih skriptata. Godine 1996. objavio je *Njemačko-hrvatski elektrotehnički rječnik* (1235 str.), četiri godine kasnije *Hrvatsko-njemački elektrotehnički rječnik* (1127 str.), a priređen je za objavljivanje i *Englesko-hrvatski elektrotehnički rječnik*. Sastavio je, objavio ili uredio nekoliko rječnika iz područja mjerenja, automatske regulacije i automatizacije. Mnogo je pridonio svojim djelatnim utjecajem razvitku Elektrotehničkog fakulteta u Zagrebu. Svoju osobnu, fakultetsku i zavodsku djelatnost vrlo uspješno provodi kroz suradnju s mnogim inozemnim i domaćim tvrtkama i ustanovama, najčešće kao član uprave ili aktivni suradnik tih ustanova.

Profesor Vladimir Muljević za svoj je vrlo plodan i uspješan rad primio pedesetak priznanja i nagrada. Bio je počasni član Hrvatske akademije tehničkih znanosti u Zagrebu. Sveučilište Rostock dodjelo mu je počasni doktorat (1985.). Godine 1988. nagrađen je Republičkom nagradom *Fran Tućan*, 1994. izabran je u visoko članstvo ugledne američke organizacije *The Institute of Electrical and Electronics Engineers* (IEEE) i dobio titulu *Fellow*, a 1996. primio je Državnu nagradu tehničke kulture *Faust Vrančić* za životno djelo. Hrvatska zajednica tehničke kulture dodjela mu je 1999. godine nagradu za životno djelo.

Radom ispunjen život i pozitivno usmjerena energija bitnim su značajkama punine svestrane osobnosti profesora Vladimira Muljevića. Odlaskom profesora Muljevića ostala je velika praznina, ali sjećanje na njega, njegovo djelo, entuzijazam, zadivljujuću energiju, duhovitost i vedrinu ostat će u sjećanjima svih ljudi koji su ga poznavali.

prof. dr. sc. Nedjeljko PERIĆ